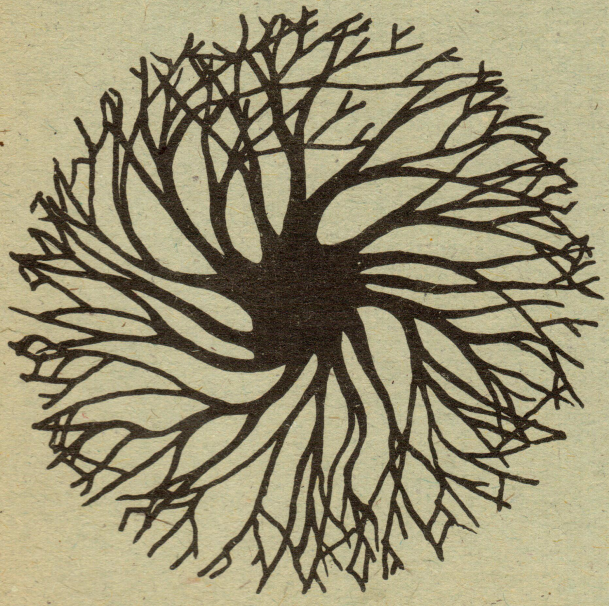
1980/81. 1. szám.
az erdészeti és faipari egyetem lapja

SOPRONI EGYETEM

SOPRONI EGYETEM

KÖSZÖNTŐ

AZ ERDÉSZETI ÉS FAIPARI EGYETEM LAPJA

1980-81-es tanév, 1. szám.

SOPRON, 1980. szeptember
HU ISSN 0139-4274

KÖSZÖNTŐ

Az Alma Mater falai ujból benépesültek. Az első évfolyamokra beiratkozók ezekben a napokban tájékozódnak, miként illeszkedjenek be uj közösségükbe, latolgatják, tudni szeretnék, mennyi és milyen legyen az a munka, amivel megélhetnek. Nem árt ezért, ha mindjárt itt leszögezzük, hogy a mi egyetemünknek szigoru tanulmányi rendje van, eredményeket követelünk ifjuságunktól, amit - mert a tanulás az egyik legnehezebb tevékenység - csak nagyon rendszeres és szivós munkával lehet elérni. A mi közösségünk sem adhat tartósan helyet azoknak, akik ide szórakozásra, vagy csak kellemes időtöltésre érkeztek. Az eredményért - mint mindenütt - itt is mindenkor meg kell küzdeni.

Van, aki képletesen szólva, könnyebben fogja venni az akadályokat, de sokan lesznek olyanok, akiknek hasonló eredmény eléréséhez sokkal több időt és energiát kell majd áldozniuk. Ezek, a látszatra fölöslegesen áldozott órák és hónapok azonban nem vesznek kárba. A rendszeresen végzett munka hozzászoktat a nehézségek leküzdéséhez is, segit az önmegismerésben, a saját képességek reális feltárásával a későbbi csalódások elkerülésében. Az életet könnyen vevők esetében nagy a valószinüsége annak, hogy leendő munkahelyükön örömtelen vegetálás várja őket. Ott fognak összeroppanni egy-egy nagyobb feladat láttán, mert önmagukat sohasem tették próbára, ismeretlenül marad előttük, mire is lennének képesek valójában.

A munka nélküli örömökre összpontositók esetében, még akkor is, ha az ébredés már csak a munkahelyen következik be, törvényszerüen eljön a nehéz időszak, amikor könnyebb, mosolygó képpel arra próbálják dolgozótársaikat először rávenni, hogy "fogjuk meg és vigyétek". Az ember társas lény, nem lehet meg barátok, biztatás, elismerés nélkül, munkahelyén az őt körülvevő kollektiva megbecsülése nélkül.

Nehéz lenne eldönteni, hogy a mi fiatalságunk egét beárnyékoló anyagi gondok, vagy a mai felfokozott ütemü élet szerteágazó problémái okoznak-e több problémát a fiataloknak. Jól tudjuk, hogy a mai kor emberét tulterhelik az információk, szinte fuldokol azok tömegében. Mi is látjuk, hogy a tegnapok számos - főleg szakmai - igazsága igen rövid idő alatt elévül a gyors vál-

tozások hatására, mind uj és ujabb köntösbe öltözik a termelés, a gazdasági élet; hátrányára maga a fenséges rendjéről ismert természet is. Gyorsan változik a dolgok és javak értékrendje. Nem ismeretlen előttünk, hogy sok fiatal szinte tanácstalanul áll a változások eme zuhataga előtt, hontalanul forgolódik egyéni élete öntevékeny alakitásának problémája körül.

Tapasztaljuk, vannak akik a kiutat a befeléfordulásban keresik, tájékozatlanságukat, gyengeségüket cinizmussal leplezik. Tekintélyük növelését a dolgok lekicsinylő kezelésével, a felelőtlen birálattal és a kritikátlan kritikával próbálják biztositani, ideig-óráig talán sikerrel. Mi azonban jól tudjuk, megtanultuk, "ami sürgős az ráér" filozófia nagyon profán szürkeség és nem csillogás. Minimális munkával és erőkifejtéssel, csupán a bajban maradás igényével, a hangzatos és magabiztos szavak ellenére versenyt nyerni lehetetlen.

Nem ellenezzük, hogy ifjuságunk a maga fiatalos hevével, itt-ott tulzásokkal is, mindent ami van, a megismerés érdekében bonckés alá vegyen. Nem lenne helyes azonban, ha ezt csak azért tenné, hogy saját terhein könnyitsen, a felelősség vállalása alól kibujjon. Szemükben sok minden lehet egyelőre nem kellően átgondolt, sőt értelmetlen is, hiszen az életet nem ismerik eléggé ahhoz, hogy többek között a szakmára való felkészités tekintetében reális értékitéletet alkothassanak.

Nekünk többek között feladatunk és célunk is, olyan alkotó légkör kialakitása, amelyben minden, a fiatalság számára problémát okozó kérdés megvitatható; a tanulás nem verejtékes munka, hanem sokkal inkább olyan, a megismerésre irányuló életszükséglet, ami elengedhetetlen előfeltétele az életre való felkészülésnek.

Mindezeket annak tudatában vettük papirra, hogy nem ismeretlen előttünk sem: "kevés az olyan bölcs ember, aki a hasznos feddést, intelmeket többre becsülné, mint a kétes értékü dicséretet". Szeretnénk remélni, hogy minden hallgatónkban megvan és meg lesz a tartalmas élethez, az 1980/81. tanév sikeres befejezéséhez szükséges céltudatosság, szorgalom és kitartás.

Dr. Somkuti Elemér
rektorhelyettes

UJ TANÉV KEZDETÉN

Az 1980/81. évi tanév nevezetes időpontban kezdődik. Az MSZMP XII. kongresszusa által meghatározott célkitüzésekkel indul a VI. ötéves terv; intézményünkben pedig már valamennyi évfolyam a reformtanterv szerint végzi tanulmányait.

Olyan egyetemi hallgatók számára, akik majd valamelyik népgazdasági ágazatban vezetők lesznek, nem lehet közömbös, hogy mik a gazdaságpolitikai célkitüzéseink; milyen körülmények között, milyen biológiai-müszaki-ökonómiai ismeretek birtokában lehet ezeket megvalósitani. A tanulásban és a termelő munkára való felkészülésben minden módszer jó, amely a gyakorlati munkát majd eredményesebbé és szinvonalasabbá teszi, és minden felesleges, amely nem szolgálja eléggé ezt a célt.

Csak a pontosan, fegyelmezetten, a társadalom érdekében végzett munka ad értelmet az életnek. Az egyéni célok nem térhetnek el a közösségiektől. Az értékes és ujratermelhető nyersanyagot, a fát megtermelő és feldolgozó erdész-fás szakgárda munkájának értékelése és megbecsülése világszerte növekszik. Egyik fél munkája se lehet igazán eredményes és hatékony a másikkal való összhang nélkül, mindegyiknek figyelembe kell venni, hogy a másik fél fejlődésének milyen müszaki és ökonómiai feltételei vannak. Mivel a fát, mint nyersanyagot rendszerint csak sok évtized alatt tudjuk megtermelni, ezért ismernünk kell mind az erdőgazdálkodás, mind a faipar hosszutávu fejlődésének tendenciáit, a társadalom hosszutávu érdekeit. Mindehhez olyan szakemberekre van szükség, akik fegyelmezettek és nagy felelősségtudattal tudnak dolgozni.

A fegyelmezett és felelősségtudattal végzett munkához már az egyetemi tanulmányok alatt hozzá kell szokni. Legyen ez kiemelt célkitüzése az előttünk álló tanévnek.

Az élet minden szakaszában lehetnek szép élményeink, különösen az ifjukorban. De sose szabad elfelejtkezni arról, hogy csak és kizárólag a jól és fegyelmezetten végzett munka ad jogot a szórakozásra.

Bizunk benne, hogy ifjuságunk megérti ezeket a gondolatokat és példamutató elődei nyomdokain haladva ebben az évben is fegyelmezetten és felelősségtudattal fog dolgozni és szép eredményt fog elérni. Ehhez a magunk részéről is igyekszünk minden támogatást megadni.

Dr. Béldi Ferenc
a Faipari Mérnöki Kar dékánja

Dr. Herpay Imre
az Erdőmérnöki Kar dékánja

Egyetemünk kutatási feladatai

Az egyetem oktatóinak az oktatómunka mellett legfontosabb feladatuk a tudományos tevékenység, a kutatás. A kutatómunkának a célja általában a gyakorlat részére hasznos eredmények kidolgozása, kikisérletezése. A kutatóintézetektől eltérően, melyek ennek megfelelően az ipari üzemek, illetve a gazdaságok igényeit tartják szem előtt, egyetemünk oktatói és kutatói tudományos munkáikkal azon is fáradoznak, hogy a tananyagot fejlesszék, korszerüsitsék, s igy a leendő mérnököket az oktatás során minden ,a tantárgyak anyagát és a hazai gyakorlatot érintő uj eredményről tájékoztassák. Ennek megfelelően egyetemünkön a kutatás érdemben a tananyag fejlesztését és a gyakorlat számára hasznos eredmények elérését egyaránt szolgálja.

A gyakorlat számára is jelentős kutatásokat a most záródó V. ötéves terv során egyetemünk öt tanszéke végzett, un. tárcaszintü kutatási program keretében, melyet főhatóságunk jelentős összegekkel támogatott. "Az erdészet, a faipar, a vadgazdálkodás alapkérdéseinek kutatása" keretében foglalkoztak az erdei ökoszisztémák vizsgálatával, az erdészeti növénynemesités keretében a füz, hárs génmegőrzéssel, a fásitások ökológiai vizsgálatával, a fahasználat és anyagmozgatás munkarendszereinek komplex vizsgálatával, a fa korszerü felhasználásával az épitésben; a faanyagok és forgácslapok összehasonlitó laboratóriumi öregitésével. Az oktatás fejlesztésére irányuló kutatómunkának ezenkivül szinte annyi témája volt, mint amennyi a tantárgyaknak a száma. Külön kell emliteni a KGST kooperációban végzett kutatást (amely a higtrágya termőhelyjavitó tulajdonságait célozta kiaknázni), a környezetvédelmi kutatásokat és a Tudománypolitikai Bizottság által pályázat nyomán finanszirozott, a falemezgyártás témájába vágó kutatást. A diszciplináris kutatásoktól bizonyos mértékig elkülönül a felsőoktatás történetét kutató munka is.

1981-ben a VI. ötéves terv munkáját kezdjük. A kutatásokat már előkészitettük. A már jóváhagyott koncepció alapján kidolgoztuk javaslatunkat az IP-6 jelü, s a korábbival azonos cimü, intézeti szintü kutatási programra. A kutatás hét fő témacsoportra fog tagozódni: a Faipari Mérnöki Kar a faipari gyártmányok és gyártmánytechnológiák fejlesztése cimü témát fogja tanszékei között koordinálni, az Erdőmérnöki Kar az erdei ökoszisztémák

vizsgálatával, a fatermesztési eljárások korszerüsitésével, a fakitermelési és anyagmozgatási rendszerek komplex vizsgálatával és a nagyvadgazdálkodással kiván foglalkozni, mig a Földmérési és Földrendezői Főiskolai Kar a fotogrammetria alkalmazását fogja kutatni. Mindehhez még hozzá kell venni a Termőhelyismerettani Tanszéken müködő akadémiai támogatással dolgozó kutatócsoport önálló mikrobiológiai témacsoportját. Amennyiben főhatóságunk a Magyar Tudományos Akadémia véleményének meghallgatása után a kutatási témát jóváhagyja, év végéig a kutatásra megbizást fog adni és ehhez ismét jelentős anyagi támogatást is biztosit. Leszögezhetjük, hogy az 1981-1985 közötti időszakban egyetemünk hét olyan témában kiván kutatómunkát folytatni, melyeknek várható eredményei a hazai erdőgazdaságok, faipari vállalatok és a geodézia területén egyaránt remélhetőleg jelentősek, a gyakorlatban is alkalmazhatók lesznek. Mint elöljáróban emlitettem e mellett minden oktatónak munkaköri kötelességének eleget téve a tantárgyak fejlesztését célzó diszciplináris kutatást is kell folytatnia.

A kutatómunkával szoros összefüggésben állnak azok a szerződéses munkák, melyeket egyetemünk arra vállalkozó tanszékei az ipari üzemek, illetve gazdaságok megbizásából konkrét feladatok, tervezések, szakvélemények, stb. formájában végeznek. Mindezek a munkák egyetemünk gazdálkodását elősegitő bevételekkel járnak, az abban résztvevőket is jutalomhoz juttatják, és egyben a gyakorlattal való kapcsolat elmélyitését is szolgálják. Minden szempontból hasznosak tehát. A szerződéses munkák lebonyolitását szabályozó rendelkezések néhány éve lehetőséget biztositanak arra is, hogy a munkákban kutatásra rátermett, jó előmenetelü hallgatók is résztvegyenek. Ilyen hallgatói munkára már több példa fel is sorolható.

A kutatómunka eredményessége a gyakorlati eredményeken kivül, a publikációknál is tükröződik, a megjelent könyvek, szakdolgozatok, cikkek, tudományos szintü előadások fémjelzik ezt a tevékenységet. A tudományos munka a tudományos fokozat (kandidátus, doktor, akadémiai tagság) megszerzésének is alapja.

Ezért egyetemünk fontos feladatának tekint, hogy leendő mérnökeink már egyetemi tanulmányaik idején sajátitsák el a tu-

tudományos munka módszereit, s felismerjék annak lehetőségét, amivel majd az életben maguk is hozzájárulhatnak szakmájuk további fejlődéséhez.

Dr. Kubinszky Mihály
rektorhelyettes

— o —

"CANTATA PROFANA"

Szervátius Tibor neves szobrászmüvész nagyméretü dombormüvének avatására a tanévnyitó ünnepség után kerül sor az Erdészeti és Faipari Egyetem főépületében.

Felvételeinken az alkotás születésének mozzanatait örökitettük meg.

— o —

Egyetemünk uj diszdoktora:

NIKOLAJ PAVLOVICS ANUCSIN

Nikolaj Pavlovics Anucsin professzor 1903-ban született paraszti családban. 1925-ben végezte el az Sz.M.Kirov Leningrádi Erdészeti Akadémiát, már rendelkezve - mint erdésztechnikus - szakmai tapasztalattal. Egész életét az orosz erdőnek szentelte.

1929 és 1937 között N.P.Anucsin a Narkomzen és a Narkomlesz tudományos kutatóintézetek vezető tudományos munkatársa volt. 1937-től 1943-ig a Szibériai Technológiai Főiskolga igazgatóhelyetteseként, majd 1943-1949 között a Narkomlesz Főigazgatósága vezető erdészeként és vezetőjeként dolgozott; 1960 és 1971 között a VNIILM (Össz-Szövetségi Erdészeti Gépesitési Kutató Intézet) igazgatójaként tevékenykedett.

1944-től N.P.Anucsin egész életét a Moszkvai Erdészeti Egyetemnek szentelte, ahol még ma is dolgozik. E munkái mellett ezekben az években ellátta a Moszkvai Erdészeti Egyetem tudományos és oktatási rektorhelyettesi tisztjét, és a VASZHNIL Erdőmüvelési és Erdészeti Agromeliorációs Részlegének titkári teendőit.

1935-ben megvédte kandidátusi, majd 1939-ben doktori értekezését. 1960-ban a VASZHNIL akadémikusa lett.

N.P.Anucsin munkássága - több mint 250 nyomtatott tudományos munka szerzője - nagy jelentőségü az erdészettudomány elmélete és gyakorlata szempontjából. Öt személyt készitett elő a tudományok doktora, 40-et pedig a tudományok kandidátusa cim megszerzésére, többek között a szocialista országokból is. "Erdőbecsléstan" tankönyve alapmü a Szovjetunió minden szakfelsőoktatási intézménye számára, és sok külföldi ország nyelvére is leforditották.

N.P.Anucsin akadémikus több nemzetközi erdészeti konferencia és szimpozion résztvevője, a Finn és a Csehszlovák Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagja.

N.P.Anucsin nagy közéleti személyiség is. 1968-tól 1971-ig a Moszkvai Városi Tanács képviselője volt; elnöke a Szovjetunió Minisztertanácsa Müszaki Tudományos Tanácsának a tudomány és a technika terén, valamint több más társadalmi szervezetnek.

A kommunista Nikolaj Pavlovics Anucsin tudományos, pedagógiai és társadalmi tevékenységét a párt és a kormány nagyra értékelte. Lenin-rendet, két alkalommal a Munka Vörös Zászló rendjét és más kitüntetéseket kapott.

xxxx

Cimzetes egyetemi tanárunk:

Dr. PAGONY HUBERT

Dr. Pagony Hubert okleveles erdőmérnök, tud. osztályvezető, a biológiai tudományok kandidátusa

Dr. Pagony Hubert munkássága kiemelkedő az erdővédelem területén. Ezt legszemléletesebben irodalmi munkásságával lehet alátámasztani. Nyolc könyvnek a szerzője, illetve társszerzője, ezenkivül mintegy 70 tudományos publikációja jelent meg hazai és külföldi szakfolyóiratokban.

Dr. Pagony Hubertet szoros kötelékek füzik Alma Materünkhöz. Korábban az Erdővédelemtani Tanszéknek volt az oktatója. Kapcsolata áthelyezése óta is nagyon szoros a tanszékkel. Számos közös kutatási témában dolgoztak együtt és ezekről 6 közös közleményben számoltak be. Dr. Pagony Hubert segit az oktatásban is. Mint meghivott külső előadó az Erdővédelemtan c. tárgy keretében rendszeresen előadást tart a fenyőcsemeték betegségeiről és kárositóiról, az ellenük való védekezésről. A tanszék irányitásával folyó erdészeti növényvédelmi szakmérnökképzésben az Erdővédelmi ökonómia és technológia cimü tárgy erdővédelmi technológia részének előadója. Erdővédelmi technológia cimmel jegyzetet irt a szakmérnökök számára.

Címzetes egyetemi docensünk:

DESSEWFFY IMRE

Dessewffy Imre okleveles erdőmérnök

Az oklevél megszerzése óta megszakitás nélkül a faipari ágazatban dolgozik. Első munkahelye a budapesti Fürészek volt, innen áthelyezték az ERDŐTERV-hez, majd a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumba. Ezt követően a Fagazdaságok Országos Központjában dolgozott, ahol a fürészipar rekonstrukcióját koordinálta. Jelenleg a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatal osztályvezetője.

Szakirodalmi tevékenysége széleskörü, a Faipar, az Erdő, és a Müszaki Élet folyóiratokban publikált. Cikkei az ágazat fejlesztési koncepcióival, valamint az elsődleges faipar uj gyártási technológiáinak ismertetésével és értékelésével foglalkoztak. Több jegyzetet is irt (az ERDÉRT gyakornoki tanfolyam részére: Fürészipari technológia, a MÉM Mérnök- és Vezetőtovábbképző Intézet részére: Kutatási Eredmények a faiparban, a fafeldolgozó technikusminősitő tanfolyam részére: Faanyag komplex hasznositása, Vékonyfa feldolgozás, Technikai és technológiai ismeretek.

Egyetemünk mérnöktovábbképző tanfolyamain évek óta rendszeresen tart előadásokat az elsődleges faipar különböző szakterületeit érintő témakörökben. 1971-től 76-ig állandó tagja volt az Államvizsga Bizottságnak.

A Faipari Tudományos Egyesület ügyvezető elnökségének tagja és vezetője a Fürész-lemezipari Szakosztálynak. Több izben tartott előadásokat MTESZ konferenciákon. Idegennyelvi ismerete lehetővé teszi a legujabb nemzetközi eredmények figyelemmel kisérését. Kitüntetései: Munkaérdemrend ezüst fokozat, Faipar fejlesztéséért, Faipar kiváló dolgozója (2 alkalommal).

Egyetemünkkel a fentiekben részletezetteken tulmenően is szoros a kapcsolata.

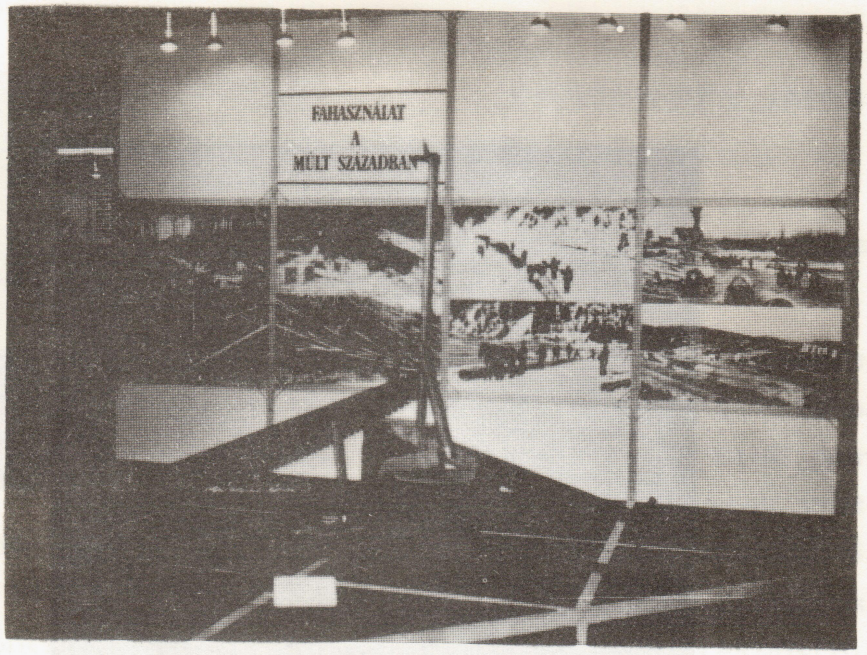
Egyetemünk az OMÉK-en

A 69. Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállitást 1980. augusztus 19-től szeptember 4-ig rendezték meg. Egyetemünk is a kiállitók közé tartozott; oktató-kutatómunkánkról a Kutatás és Szakoktatás valamint az Erdészet és Faipar témakörökben adtunk számot.

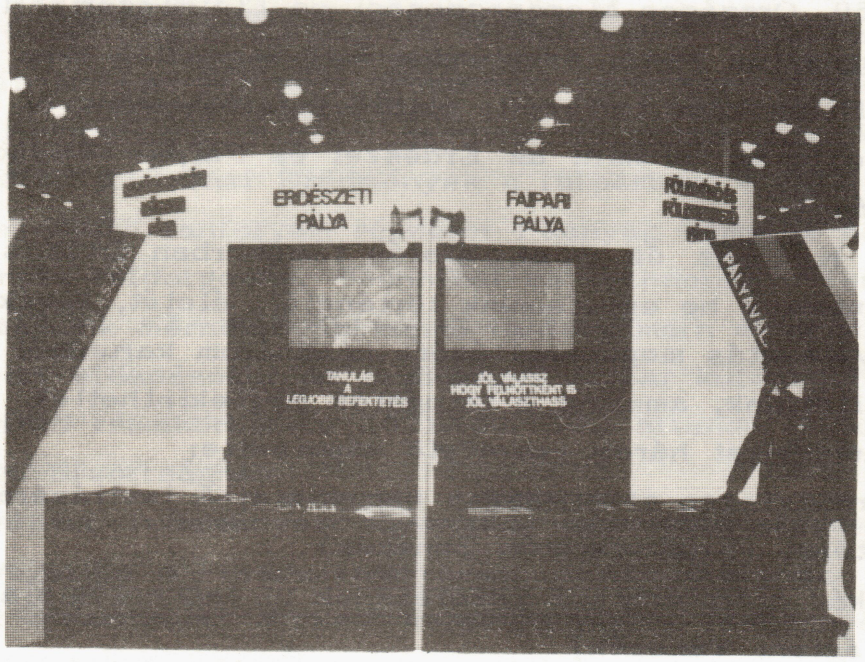
A Kutatás és Szakoktatás témakörben értékes dia-sorozattal mutattuk be egyetemünk történetét, életét, tevékenységét. A pályaválasztás megkönnyitésére mindhárom karunkról diasorozatot készitettünk, amelyet a látogatók megtekinthettek. Kutatómunkánkat három ismertető képviselte:

- Szennyviziszap alkalmazása homoktalajok javitására és fatermesztésre (Erdőtelepités Tanszék)
- Az akác hidrotermikus kezelésének uj technológiája (Falemezgyártástani Tanszék)
- A fa- és mezőgazdasági hulladékanyagok faipari hasznositása (Falemezgyártástani Tanszék)

Az Erdészet és Faipar témakörben a Fahasználattani Tanszék "Fahasználat a mult században" cimmel mutatott be összeállitást.

Fahasználat a mult században
A Fahasználattani Tanszék összeállitása az OMÉK-en

Pályaválasztási tanácsadás az OMÉK-en

BALEKOKTATÁS - 1980

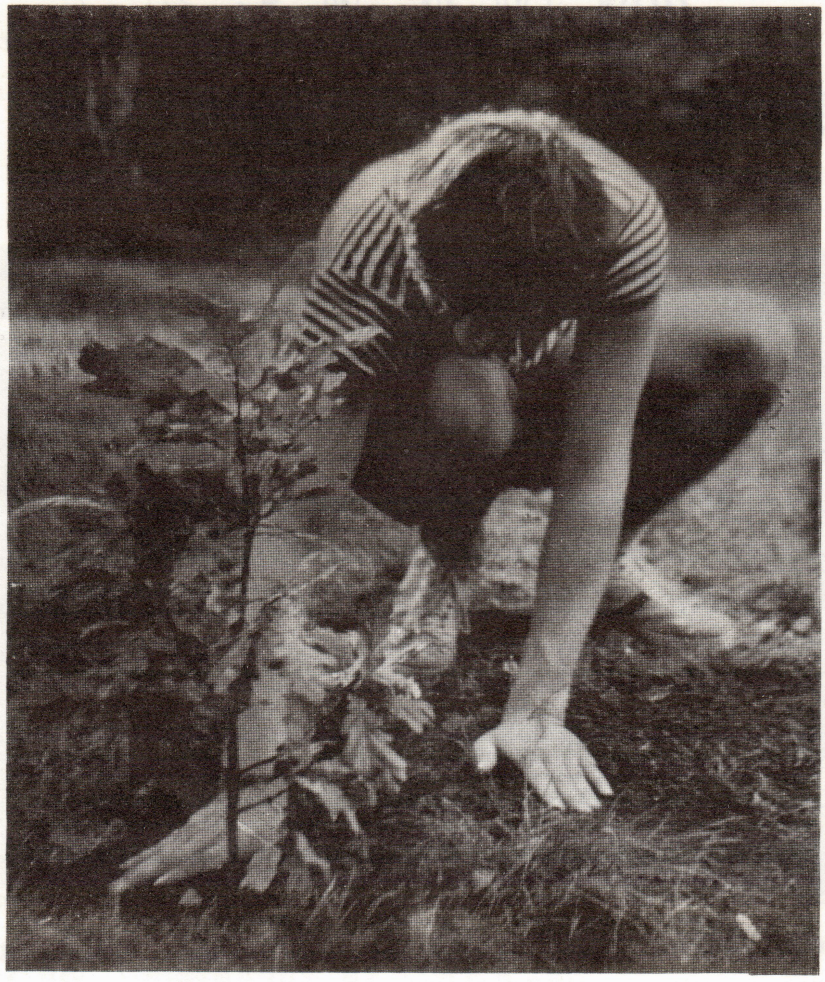
Üveges Csaba I.fmh.
rajza

Ha valaki augusztus utolsó vasárnapján az Óvónőképző Intézet környékén sétálgatott, furcsa jeleneteknek lehetett szemtanuja. Egyre-másra érkeztek ide bőröndöket cipelő, a hosszu utazástól elcsigázott fiatalemberek. A derék soproni polgárok azonban megnyugodhatnak: csemetéiket ezentul sem bajuszos, szakállas, zord "óvóbácsik" nevelik. Pusztán egyetemünk firmáinak leleményessége váltotta ki a balekság inváziójá az OKI ellen. Ezzel a jólsikerült balekugratással kezdődött idén a balekoktatás!

Az ugratással elért vidám hangulat jó légkörnek bizonyult az első nap rendezvényeihez. Először Dr.Somkuti Elemér, oktatási rektorhelyettes köszöntötte az ujoncokat, majd egy botanikuskertbeli séta során megismerkedtek az egyetem területével, intézményeivel. A délelőtti programot filmvetités zárta a KISZ-házban. Ebéd után városnézés következett, Dr.Friedrich Károly igyekezett már az első napon egy kis soproni lokálpatriótizmust

csepegtetni az ujdonsült soproniakba. Este már a nótáskönyvek is előkerültek, és balekjaink - noha már tudták, hogy firma belőlük sosem lehet - dicséretes ügybuzgalommal gyakoroltak.

A következő napokban is ez a kellemes harmónia jellemezte az oktatást: komoly témáju előadások és vidám szórakoztató programok váltották egymást. Balekjaink megismerkedtek az egyetem szervezeti felépitésével, a tanulmányi renddel és követelményekkel, az itt folyó mozgalmi és szabadidős tevékenységekkel. Dr.Igmándy Zoltán professzor átfogó képet adott előadásában hagyományainkról. Ezt az átfogó képet Hajdu Tibor IV. emh. kellő humorral izesitett előadásai tették kézzelfoghatóbbá. A brennbergbányai Bányászati Muzeum meglátogatásakor hagyományaink tárgyi emlékeit, az idekapcsolódó gyalogtura során pedig a csodálatos sorponi hegyvidéket ismerhették meg ifju hallgatóink.

Fotó: Bendes László
III.ümh.

Volt politikai tájékoztató, tanuláslélektani előadás; tanulásmódszertanra pedig Dr.Hajdu Endre oktatta a zöldfülüeket. Ezen sok komoly téma feloldásaként szerepelt a programban társadalmi munka, amely emlékfaültetéssel zárult. A sportdélutánon a vidám sportversenyeken kivül, labdarugó és kosárlabda bajnokságok zajlottak le a balekok között. A győztesek a firmák csapatával mérkőztek, és ebből az alkalomból - természetesen - veszitettek.

Fontos feladatot teljesitett a kollégiumról szóló előadás, hiszen a "Kiváló Kollégium" cim eléréséhez balekjaink segitségére is nagy szükség van. Ám nemcsak az előadások anyagából merithettek uj ismereteket, hanem kérdezhettek is. Kérdéseikre Dr.Kecskés Sándor, egyetemünk rektora, valamint a soproni Városi Tanács és a városi KISZ Bizottság egy-egy képviselője válaszolt.

Sopron tágabb környezetének megismerését szolgálta a Nagycenk - Fertőd - Fertőrákos utvonalon lebonyolitott buszkirándulás.

A balekoktatás záróaktusaként - mintegy utnak inditva az uj hallgatókat az elkövetkezendő nagy feladatok felé - a szakma néhány átfogó kérdéséről és irányvonaláról hallhattak előadást. Két kiváló professzor, Dr.Majer Antal és Dr.Szabó Dénes beszélt a fiataloknak a rájuk váró szépségekről és a nehézségekről. Emlékezetes előadásukból a balekok megértették, hogy a tehetség és a szakmaszeretet csak kellő kitartással és erkölcsi erővel párosulva hozhatja meg az óhajtott eredményt.

A balekoktatás befejeztével a firmák és balekok egyaránt ugy itélték meg, hogy az oktatás jól sikerült. Az egyhetes programsorozat elérte célját, fiatal barátaink megtették az első lépést, hogy beilleszkedjenek közösségünkbe. Kivánjuk nekik, hogy ezen az uton továbbhaladva váljanak sikeres és megbecsült lakóivá az Alma Maternak. És bár mindannyian jól tudjuk, hogy amint a firma sosem volt balek, ugy a balekból sem lesz soha firma - azért csak vágjanak neki az utnak. Megéri!

Freész Károly

A XXIV. SOPRONI NYÁRI EGYETEMRŐL

1980 juliusában huszonnegyedszer rendezték meg Sopronban hazánk második legidősebb nyári egyetemét. Az érdeklődést jól mutatja, hogy idén két tagozatban kellett megrendezni a tanfolyamokat; julius 12-19-ig a magyar tagozat, julius 11-25-ig a külföldi tagozat változatos programjai folytak. 186 vendég érkezett Sopronba, ebből 159 külföldről, de a soproni szakközönség is szép számmal látogatta az előadásokat, amelyek magyarul és németül hangzottak el.

Megnyitó előadásában Dr. Kecskés Sándor rektor fogalmazta meg a Soproni Nyári Egyetem célját és feladatait. Többek között elmondta, hogy szerte Európában nagy multja van a nyári egyetemeknek, de napjainkban is nő irántuk az érdeklődés. Természetesnek is tünik ez a jelenség, hiszen a tudomány fejlődése évről-évre hatalmas lépésekkel halad előre. Az ujabb eredmények már nemcsak a szakembereket érdeklik, hanem a nagyközönség is élénk figyelemmel kiséri az érdekesebb fejlődési mozzanatokat az egyes tudományágak területén. Az emberek szivesen hallanak a technika a tudomány egyre növekvő haladásáról, érdeklődéssel fordulnak más tájak, városok, országok kulturája felé is. A nyári egyetemek együtt kinálják mindezeket a vendégeknek. Szórakoztatva tanitanak, sokirányu érdeklődést elégitenek ki, a hazai és a külföldi érdeklődők felsőfoku továbbképzését szolgálják.

A 18 hazai nyári egyetem sorában - mindegyik más-más tematikával foglalkozik - a soproni, korunk egyik legizgalmasabb mondanivalójával - a környezet- és természetvédelemmel.

A megnyitó napján Dr. Gonda György államtitkár, az OKTH elnöke a nemzetközi környezetvédelmi együttmüködés kérdéseivel ismertette meg a hallgatóságot, e sorok irója pedig Sopron vázlatos történetét ismertette.

A továbbiakban a tudományos program keretében H. Langejürgen, NDK (Rostock) vendégelőadó a környezetvédelemre való nevelés, az NDK-ban folyó környezetvédelmi nevelés kérdéseiről beszélt. Dr. Gál János egyetemi tanár előadása a faültetvények szerepéről szólt a szennyvizek elhelyezésében és hasznositásában. Dr. Madas András ny. miniszterhelyettes a világ erdeinek környezetvédelmi jelentőségét méltatta. A környezetvédelem feladatainak megoldásához szükséges ökológiai ismeretek jelentősé-

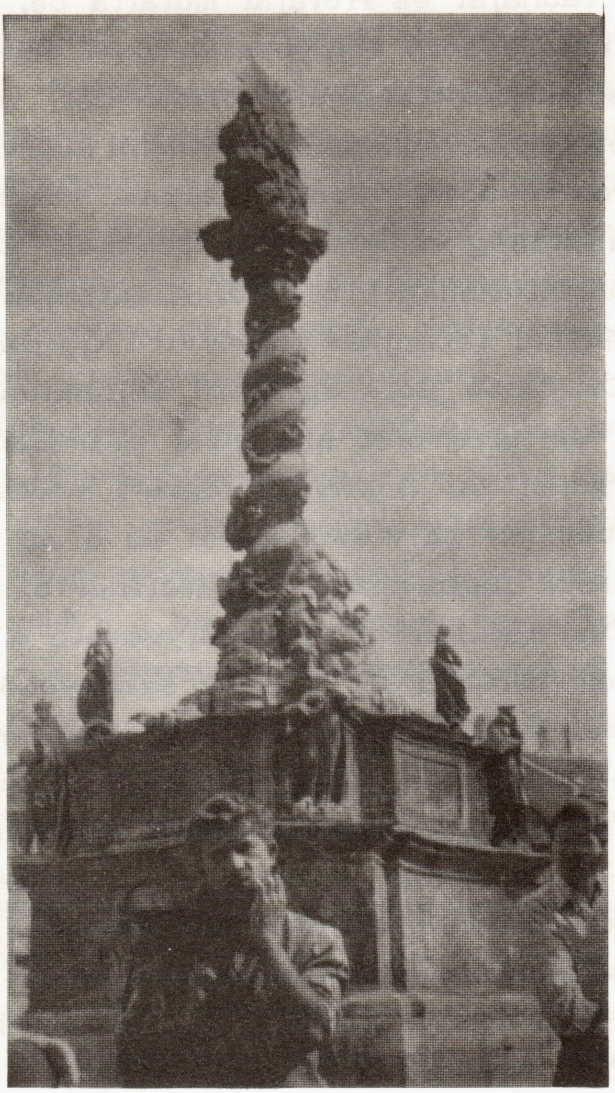
gét elemezte Dr. Széky Pál egyetemi tanár, Gödöllőről. Dr. S. Nagy László főosztályvezetőhelyettes előadásának témája a természetvédelmi területek értékelése és a gazdálkodás volt. A védett területeken - a természeti értékek védelme érdekében - az erdőgazdálkodás szabályozásáról beszélt az OKTH tudományos főosztályvezetője, Dr. Keszthelyi István. Természetföldrajzi szempontból szerencsés fekvésü Sopron tájvédelmi körzeteit ismertette Dr. Csapody István erdőmérnök, természetvédelmi felügyelő. Tóth Ferenc erdőmérnök, természetvédelmi felügyelő, Nyugat-Dunántul természeti értékekben egyik leggazdagabb területével, a Fertő-tó tájvédelmi körzetével ismertette meg a hallgatóságot. Kárpáti László tudományos munkatárs, erdőmérnök korreferátuma a festői szépségü Soproni Hegyvidék faunáját és flóráját mutatta be. Vákár Tibor épitészmérnök az urbanizáció környezetkárositó hatásait ecsetelte. Hazánk levegőszennyezettségének helyzetéről, valamint az országhatárokon át terjedő levegőszennyeződésről számolt be Dr. Várkonyi Tibor tudományos főosztályvezető. Faipari vonatkozásban, ugyancsak a levegőtisztaság védelme volt Schőberl Miklós, egyetemi adjunktus korreferátumának a témája. A faiparban alkalmazott levegőtisztaságvédelmi technikát ismertette Gyurácz Sándor egyetemi adjunktus. Dr. Ruzsa Béla egyetemi adjunktus előadásában az egyre növekvő, és az emberi szervezet számára legelviselhetetlenebb közuti forgalmi zaj Sopronban végzett mérési eredményeivel foglalkozott. Budapest zajviszonyaival és a zaj csökkentésének néhány módozatával foglalkozott Augusztinovicz Fülöp tudományos kutatómérnök. Dr. Papp Ferenc főosztályvezető a környezetvédelem bonyolult problémakörén belül vizeink szennyeződéséről, és védelméről számolt be. Dr. Kubinszky Mihály, egyetemi tanár előadásának témája az épitészet és a tájvédelem volt, célja pedig az épitészet és a táj kapcsolatának elméleti feltárása: izlésfejlesztő tájékoztatás. Gáspár-Hantos Géza a hazai erdők fokozott környezetvédelmi és környezetfejlesztési jelentőségét hangsulyozta. A környezet károsodásának egyik lényeges elemével, a talajpusztulással és az erózió elleni védekezéssel ismertette meg hallgatóit Dr. Stefanovits Pál akadémikus, egyetemi tanár.

Sopronban, a XXIV. Nyári Egyetem résztvevőinek az értékes tudományos programon kivül gazdag kulturális élményben is volt része. Hangulatos ismerkedési est keretében megismerked-

hettek egymással, városnézés utján pedig patinás, ősi városunkkal. Megtekintették a mult emlékeit őrző muzeumokat és a jelent idéző egyetemi tanszékeket, az uj egyetemi könyvtárépületet, valamint egyetemünk védetté nyilvánitott botanikuskertjét. Tanulmányutat tettek: Sárvár - Szombathely (Kámon) - Bük - Sopronhorpács utvonalon.

1981-ben a Soproni Nyári Egyetem negyedszázados fennállását is ünnepelheti. Máris megkezdődtek az előkészületek a jubileumi tanfolyam megfelelő megrendezésére.

Dr. Hiller István

Fotó: Bendes László III. ümh.

PÁLYÁZAT PÁLYÁZAT PÁLYÁZAT PÁLYÁZAT PÁLYÁZAT

Az Erdészeti és Faipari Egyetem KISZ-Bizottsága, valamint Közmüvelődési Bizottsága pályázatot hirdet

"Március 15.-i ünnepély"

forgatókönyvének megirására.

Részt vehet: minden egyetemi dolgozó és hallgató!

A pályázat jeligés!

A pályázó a következő szempontok szerint készitse el a forgatókönyvet:

- a müsor egyetemünkön megrendezésre kerülhessen,
- 20 percnél rövidebb ne legyen,
- vegye figyelembe a technikai és személyi (énekkar, szinpad stb.) adottságokat.

Pályadijak:

I. 600,- Ft pénzjutalom, és a nyertes forgatókönyv alapján rendezzük meg az 1981. évi ünnepséget.

II. 400,- Ft.

III. 200,- Ft.

A forgatókönyvet a Közmüvelődési Titkárságon lehet leadni (uj kollégium, 118-as szoba) 1980. december 31-ig.

EFE KISZ-Bizottsága
és
Közmüvelődési Bizottsága

PÁLYÁZAT PÁLYÁZAT PÁLYÁZAT PÁLYÁZAT PÁLYÁZAT

Egyetemünkön nemes hagyomány, hogy minden évben, az ünnepélyes tanévnyitó keretében diszoklevelek adományozására kerül sor. Az 1980-81. tanévet megnyitó nyilvános egyetemi tanácsülésen kilenc gyémánt, és négy aranyoklevelet adományozott az Erdészeti és Faipari Egyetem idős erdőmérnököknek.

Lapunk ez alkalomból ismerteti életpályájukat és az egyetemi ifjusággal együtt szeretettel köszöntjük őket.

GYÉMÁNTOKLEVELET ADOMÁNYOZOTT az Erdészeti és Faipari Egyetem:

Andrássy Gyula (szül. 1895, Istvánháta) aranyokleveles erdőmérnöknek.

Erdészeti szolgálatát Kárpátaljén kezdte meg. Vezetésével épültek ujjá a kőrösmezei, az ozerai, a rosztokai és a szlobodai vizgyüjtő gátak. Müszaki munkái mellett az erdőmüvelés területén is sok ujat alkotott. Felkarolta a vörösfenyő természetes felujitását, mellőzte a tarvágásokat, és az uj állományok létesitésénél a célszerü elegyitést szorgalmazta. Több helyen volt erdőgondnok, majd 1940-ben a Besztercebányai Erdőigazgatóságon központi ellenőr. 1946 után Morvalapályon, ill. Malackán erdőigazgató. 1952-től a nyitrai körzet főerdőmüvelője. Ebben a beosztásban mint haladó szellemü és kisérletező erdőmüvelő gondozta a rábizott erdőket. 1958. évi nyugalomba vonulása után, tagja lett Nyitra városfejlesztési bizottságának; itt erdőparkok kialakitásával szerzett érdemeket. Szaklapokban számos cikke jelent meg. 1970-es évek elején a Nyitrai Mezőgazdasági Főiskolán az "Erdőgazdálkodás alapjai" cimü tantárgy oktatója. Erdőmérnöki aranyoklevelét 1970-ben kapta meg.

Balogh Elek Ignác (szül. 1896, Kézdivásárhely) aranyokleveles erdőmérnöknek.

Gyakorlati tevékenységét 1919-ben a Vadászerdői Erdészeti Szakiskola erdőgondnokságánál kezdte. Innen a Faértékesitő Hivatalhoz került, ennek feloszlása után az Esterházy Hercegi Hitbizomány szolgálatába lépett és annak erdőrendezőségén dolgozott 1920-25-ig. Ambiciói magániroda nyitására késztették, nyolc éven át földmérési, erdőrendezési és erdei ut-vasutépitési munkálatok tervezését és kivitelezését végezte. A második világhábor idején, 1940-ben állami szolgálatba állt. Győrben, Désen, Kézdivásárhelyen, Balassagyarmaton és Vácott az áll. erdőrendezőségen erdő-

mérnök, ill. felügyelő. 1948-ban az Ut-Vasuttervező Intézethez került, majd átment a Bányászati Tervező Intézethez, ahonnan 1959-ben, 40 évi szolgálat után ment nyugdijba. Gyakorlati munkája során sok elismerésben volt része. Hivatalos engedéllyel vándorolt ki az USA-ba. Már az Egyesült Államokban tartózkodott 1971-ben, amikor megkapta erdőmérnöki aranyoklevelét.

Borovszky Pál (szül. 1894, Budapest), aranyokleveles erdőmérnöknek.

Erdészeti szolgálatát a Zalaegerszegi Erdőhivatalnál kezdte meg. 1925-ben a Pétervásárai Erdőhivatal vezetője. 1930-ban a miskolci erdőigazgatóságon dolgozik, innen kerül a Tisza-vidéki Erdőhivatal élére. Ennek megszünése után a miskolci erdőfelügyelőség dolgozója, majd 1938-tól - rövid megszakitással - az Egri Erdőfelügyelőség vezetője egészen 1949-ig. Ennek megszünésével jogutódjánál a Mezőgazdasági Igazgatóságnál az erdészeti ügyek intézője. 1951-től a Recsken székelő Mátrai Erdőgazdaságnál tervelőadó, ill. államerdészeti kezelési és fásitási csoportvezető. 1961-ben vonul nyugállományba. Nyugdijasként tovább dolgozik a Mátrai Erdőgazdaságnál, majd az egri földmérési és térképészeti hivatalnál. Összesen 42 évig szolgálta becsülettel a magyar erdők ügyét. Erdőmérnöki aranyoklevelét 1970-ben kapta meg.

Csery Géza (szül. 1892, Ürmény) aranyokleveles erdőmérnöknek.

Erdészeti pályáját 1919-ben kezdte meg és 19 éven át a Somogy megyei Festetics-féle uradalomban erdőgondnok 1938-42-ig a Latorica R.T. szolgálatába állt, itt mintegy 160 ezer kh erdővagyon igazgatója. 1943-46-ig Nagybánya város 20 ezer kh-as erdőgazdaságát vezeti. 1947-65-ig - 19 éven át - a Debreceni Állami Erdőgazdaságnál felügyeleti tiszt, tervelőadó, ig.helyettes, ill. erdészetvezető. Ugyanezen időszak alatt birósági szakértő is. Nyugdijazása után (1966) tovább dolgozott szakmájában Debrecen városnál, egészen 1968-ig. 1969-től 1979 végéig a Debreceni AFIT-nál még munkát vállal. Szakmájának lelkes müvelője volt, jó munkájáért több izben részesitik dicséretben és vele együtt anyagi elismerésben is. Erdőmérnöki aranyoklevelét 1970-ben kapta meg.

Fixek Ernő (szül. 1893, Szepesófalu) aranyokleveles erdőmérnöknek.

Gyakorlati tevékenységét 1920-ban kezdte meg a nyitrai Pálffy-féle uradalomban. Egy év mulva a romániai Topánfalván az áll. erdőhivatal, ill. az ott alakult Erdőtermelési Központ vezetője. 1933-1940-ig a Kolozsvári Erdőigazgatóság kereskedelmi osztályán dolgozik. 1940 őszén magyar államerdészeti szolgálatba lép; Besztercebányán az erdőigazgatóság Épitési Osztályának vezetője. 1945-től ismét a román államerdészet Kolozsvári igazgatóságánál dolgozik különféle, - de többnyire - vezető beosztásban. 1953-ban nyugdijazták, de továbbra is szolgálatban tartották ideiglenes minőségben és megszakitásokkal. 1961-64-ig a "Városi Fafeldolgozó Vállalat"-hoz osztják be a technikai osztály vezetőjeként. 1966-ban a "Chimica" Vállalatnál különféle beosztásokban tevékenykedik 1972-ig. Erdőmérnöki aranyoklevelét 1970-ben kapta meg.

Gonda Péter (szül. 1893. Korpona) aranyokleveles erdőmérnöknek.

Erdészeti pályáját - katonai szolgálat után -, 1919 januárban kezdte meg a Besztercebányai Áll. Erdőhivatalnál. Innen a Pozsonyi Közalapitványi Igazgatóság Erdészeti Osztályára került, ahol éveken át az épitési osztályt is vezette. Ennek államositása után, a kincstári erdők erdőnevelési osztályán tevékenykedik, jobbára meliorációs munkálatokat végez egészen nyugdijazásáig. 1954-ben nyugállományba vonul. Mint erdőmüvelő nagy területeken végzett korszerü állományátalakitást. Szakirodalmi tevékenysége - szlovák és más idegen nyelven - jelentős. Társadalmi munkája is sokirányu volt. Főhatóságai részéről sokoldalu jó munkájáért többször kap elismerést, kitüntetést. Erdőmérnöki aranyoklevelét 1970-ben kapta meg.

Könczey Árpád (szül. 1896, Csernátfalu) aranyokleveles erdőmérnöknek.

Erdészeti szolgálatát 1918-ban kezdte meg a máramarosi erdőigazgatóságon. Hamarosan a havasmezei vasutüzem vezetője. Innen a debreceni erdőhivatalhoz kerül, erdőrendezőségi feladatokat lát el. 1921-től a Budapesti Faértékesitő Hivatalban dolgozik, majd 1922-től Kaán Károly titkára. 1925-ben az esztergomi erdőfelügyelőségen a kopár- és vizmosásos területek erdősitésében alkotott maradandót. 1932-től Miskolc környékén erdőhivatal vezető. 1938 után Szikszón, Komáromban és Nagybá-

nyán szolgált. A felszabadulás után ismét Esztergomba kerül, ahol a Megyei Tanácsnál az erdészeti ügyek előadója. 1954-től a Pilisi Erdőgazdaság erdőmüvelési előadója, de fásitási ügyekkel is foglalkozik. 46 évi szolgálat után, 1965-ben megy nyugdijba. Hosszu pályafutása alatt jó munkájáért számos elismerésben részesül. A "Kiváló dolgozó" kitüntetés és az 1975 évi MÉM Fásitási Emlékérem tulajdonosa. Erdőmérnöki aranyoklevelét 1971-ben kapta meg.

Szpiska Gyula (szül. 1891, Selmecbánya) aranyokleveles erdőmérnöknek.

Az I. világháboru viszontagságai után, erdészeti szolgálatát 1921-ben kezdte meg a Liptóujvári Erdőgondnokságnál. Innen hamarosan Németlipcsére, ill. a Nyitrai Erdőfelügyelőség élére került. 1924-ben Liptószentmiklóson az erdészeti ügyosztály vezetője. Röviddel később Nyitrán, Topolcsányban, Rózsahegyen és Liptószentmiklóson dolgozott, többnyire vezető beosztásban, változó feladatokat ellátve. 37 évi erdészeti munkálkodása alatt erdőbecsléssel, ezek felülbirálásával, csemetekertek korszerüsitésével foglalkozott. Igazgatási munkakörben is komoly eredménynyel tevékenykedett. Nagy szeretettel szolgálta minden beosztásban az általa oly nagyon szeretett hegyvidéki erdők ügyét. Nyugalomba vonulása után is dolgozott biztositási munkakörben. Erdőmérnöki aranyoklevelét 1970-ben kapta meg.

Székely István (szül. 1893. Bégaszederje) aranyokleveles erdőmérnöknek.

Erdészeti pályafutását a Krassó-Szörény megyei Osztrák-Magyar Államvasutaknál kezdte meg, majd a Resicai Acélmüvek Oravicai Erdőigazgatósága müszaki osztályán erdei utak, alagutak, vasutak, csatornák és völgyzárógátak tervezésén és épitésén dolgozott. 1922-től - 22 éven át - a szászkabányai, az orvavicabányai és a stájerlaki erdőgondnokságok vezetője. 1946-tól a Váci Erdőgazdaságnál osztályvezető. 1951-től az Ut-Vasuttervező Vállalat Vizépitési Osztályán tervezőmérnök, egészen 1957 évi nyugdijazásáig.

Mint nyugdijas még 1969 végéig dolgozik az I. sz. erdőrendezőségen. Nagy müszaki tudását 1971-ig hasznositotta a Bányászati Tervező Intézetben, ahol müszaki ellenőr volt. Erdőmérnöki aranyoklevelét 1970-ben kapta meg.

ARANYOKLEVELET ADOMÁNYOZOTT egyetemünk:

Ács (Kraffszky) Ferenc (szül. 1905, Bozók) ny. erdőmérnöknek.

Erdészeti pályáját 1929-ben - végszigorlata előtt - kezdi meg a Letkési Erdőgondnokságon. 1930-tól segédmérnök az iharosi uradalomban. Az erdőn kivül halastavak és vadrezervátumok kezelésével is foglalkozik. 1934-ben az F.M.-be kerül, ahonnan röviddel utána a Nógrádi Erdőgazdaság vezetője lesz. 1938-48-ig fakereskedő céget vezet. Államositás után a Váci Erdőgazdaság NV.-nél termelési ellenőr, majd vezérigazgató. 1950-ben átmegy a MÉLYÉPTERVHEZ, ahol rövidesen szakosztály vezetését bizzák rá. 17 évig van e munkakörben. Innen vonul nyugállományba 1967-ben. Négyszer kapta meg a "Mélyépterv Kiváló Dolgozója" kitüntetést, de a "Kazincbarcika Épitéséért" emlékérem tulajdonosa is. 1950-67-ig több izben volt vezető szakszervezeti funkcionárius. A MÉLYÉPTERV-nél nyugdijasként még 1974-ig dolgozik. 1975-ben az ERTI szolgálatába lép,s mint nyugdijas a szabványok, ujitások, találmányok és a szaktanácsadások ügyintézője. Mint ilyen, elkésziti az ERTI "Ujitási Szabályzatát".

Dérföldi (Maurer) Antal (szül. 1906, Dérföld) ny. erdőmérnöknek.

Erdészeti szolgálatát 1929-ben kezdte meg a Füzérradványi Hitbizományi Uradalomban. 1945-ig különböző beosztásban dolgozik, de az utolsó 5 évben Kemencepatakon gondnok. Jó meglátásu, aktiv erdőmérnök. 130 km feltáróut, különleges erdősitések tanuskodnak itteni munkájáról. Az erdők államositása után 1953-ig a gyakori átszervezése miatt több munkahelyen változó beosztásban dolgozik: fakitermelés irányitója, fahasználati csoportvezető, ig.helyettes, vezető főmérnök, az FM-ben müszaki főelőadó. 1954-ben az ERTI szolgálatába lép, ahol tud. kutató, majd osztályvezető. Elsődlegesen az erdőhasználat és a gépesitás területén dolgozik, és ér el szép eredményeket. 1970-ben nyugállományba vonul. Még 2 évig témafelelős, majd tudományos szaktanácsadó 1979-ig. Kutatási eredményeit 30 tanulmányban, 23 kutatási zárójelentésben, egy OMFB-nek készitett tanulmányban, 4 szakkönyvben társszerzőként adja közre. Egy szolgálati találmánya is van. Tagja az osztály szocialista brigádjának. Szakmai tevékenységének eredményességét 7 kitüntetés is igazolja. Ezek közül a legjelentősebbek: "A Magyar Munka Érdemérem" (1952);a

"Bedő Albert Dij" (1964); a "Munka Érdemrend" ezüst fokozata (1970); kétszeres "Erdészeti Kiváló Dolgozója" (1951, 1966).A kemencepataki erdőkben egy szép kőépitményes forrásfoglalás (1973) állit maradandó emléket neki "Dérföldi forrás" néven.

Fecser György (szül. 1905, Gilvács) ny. erdőmérnöknek. Erdőmérnöki szolgálatát 1931-ben kezdte meg Zilah város erdőhivatalánál, 1936-40-ig Torda városnál erdőfelügyelő, Nagyhalmágyon erdőhivatal vezető. 1940 augusztusában a magyar állam szolgálatába lép, Nagybányán az erdőhivatal vezetője, Szatmárnémetiben megyei erdőfelügyelőség vezető, egyuttal a Nagybányai Erdőigazgatóságnál az állami kezelésbe vett erdők teendőit ellátó Igazgatási Osztály vezetője is. 1944 októberétől 1948-ig Nagybányán erdőhivatalvezető, Nagyváradon erdőigazgató. 1948-1966-ig Sepsiszentgyörgyön erdőigazgató, majd 6 éven át erdőigazgatósági főmérnök Nagybányán. 1966 végén nyugállományba vonul, de volt munkahelyén 1977-ig a beruházási osztály vezetője. Román nyelvü szaklapokban több tanulmánya jelenik meg, egy szakkönyv társszerzője. Társadalmi tevékenysége sokrétü, főleg szocialista munkaversenyeket és társadalmi munkákat szervez. Több jelentős elismerés tulajdonosa, amit az ottani szokás szerint folyóiratokban is méltatnak. Összesen 46 évig szolgálat az erdők ügyét.

Kossow József (szül. 1904, Sopron) ny. erdőmérnöknek. 1930-ban, a Magyaróvári Főhercegi Hitbizománynál kezdi erdészeti pályáját. Itt kezdetben gyakornok, majd az erdőhivatal vezetője. Erdőgazdasági tevékenysége mellett jelentős apróvadtenyésztéssel is foglalkozik. 1937-1945-ig az Esterházy Hg-i Hitbizománynál szolgál. Endrédmajorban erdőgondnok. Az erdők államositásakor helyén marad, de 1950-től az átszervezések miatt erdőgazdasági ig.helyettes, majd a Tanulmányi Erdőgazdaságnál előbb igazgatóhelyettes, főmérnök, erdőmüvelési főmérnök, végül erdőfelügyelő. Nevéhez füződik az Iván-Röjtök környéki cseri talajok beerdősitésének irányitása. 1967-ben nyugállományba megy. Mint nyugdijas dolgozik az ERTI-ben, a Tanulmányi Erdőgazdaságnál és most az EFE Vadgazdálkodási Tanszékén. 18 évig a Városi Tanács tagja, huzamosabb ideig a Természetvédelmi Albizottság elnöke. Itt kifejtett tevékenységéért a "Tanácsi Emlékérem" arany fokozatát kapta meg. Háromszor részesül az "Erdészet Kiváló Dolgozója" kitüntetésben.

N E M C S A K B A L E K O K N A K !

- Öt kérdés a közmüvelődési titkárhoz -

Az uj kollégium I. emeletén, az EFE Közmüvelődési Titkársága szobájában beszélgetünk Orbán Juliával, egyetemünk kulturális tevékenységéről, a müvészeti csoportok helyzetéről és a KISZ-ház féléves programjáról.

- Milyen ujdonsággal várja a "Közmüvelődési Bizottság" szeptembertől a hallgatóságot?
- Megjelenik a féléves tájékoztató programfüzetünk - szeptember közepén - amely részletes ismertetést ad az öntevékeny csoportok munkájáról, a KISZ-ház programjairól és a nagyobb egyetemi rendezvényekről.
  A Hungaroton hanglemezhetek (szeptember 15. - október 1.) alkalmával többször szervezünk "Ki nyer ma?" játékot a régi kollégium aulájában, ahol nemcsak a hallgatók részvételére számitunk, hanem az oktatókéra is.
  Két pályázatot hirdetünk a félév folyamán: az egyikre a fotósok figyelhetnek fel, másikra pedig azok a hallgatók, akik vállalkoznak forgatókönyvirásra.

- A müvészeti csoportok közül melyek azok, amelyek uj tagok jelentkezését várják?
- Szinte valamennyi: a fotókör, a szinpad, énekkar, a kollégiumi studió és a zene-klub (zeneszoba).
  Elsősorban persze a balekokat várjuk, főleg az énekkarba és a szinpadhoz, mert innen ment el a legtöbb V. éves, akik sikeres elinditói voltak a mozgalomnak. Szeretnénk, ha balekjaink folytatói lennének e szép hagyománynak.

- A félév során milyen rendezvények várhatók a KISZ-házban?
- Csak előre lekötött programokról szólhatok? Változatlanul csütörtök este 8 órától lesz filmvetités, szombatonként pedig disco-k. Táncház sorozatban először a Lajtha táncegyüttes (szept. 20.) mutatkozik be. A politikai vitakörnek rangos vendége lesz nov. 27-én: Gárdos Miklós, a "Magyarország" h. főszerkesztője. Találkozhatnak hallgatóink Nemeskürty István-

nal (okt. 14.) egy iró-olvasó találkozó keretében. Ezeken kivül érdekes sport- és TIT előadások szinesitik a programot, valamint Nagy Bandó András szegedi humorista estjére (okt. 3.) is sor kerül.

- És a dezsessz-klub?
- A jövő év januárjától szeretnénk inditani - hiszen meglepően sok az érdeklődő e müfaj iránt egyetemünkön - de annak bizonyos feltételei vannak: egy hozzáértő dzsessz-klub vezetőt kell találnunk! Addig is a félév folyamán koncertet ad a Molnár dixieland (okt. 18.) az EAST-együttes (szept. 26.) és a Gayer--Pleszkán duo (nov.), s elhangzik dzsessztörténeti előadás is.

- A bérletezéssel kapcsolatban történt-e változás?
- Részben, mert pl. a tavalyi hét szinházi előadás helyett az idén tizet igért a Liszt Müvelődési Központ. Továbbra is kedvezményesek a szinház- mozi- és hangversenybérletek, amelyek már igényelhetők az évfolyamkulturfelelősöknél, a Közmüvelődési Titkárságon és szakszervezeti bizalmiaknál. A későbbiek folyamán pedig TIT és filmklub bérletek válthatók.

A programok között tehát bőven lehet válogatni, csak figyelemmel kell kisérni a menza és a kollégiumi hirdetőtábláit, a müsorfüzeteket és a studió hiradásait.

S ha valaki igazán szép pillanatokra, kikapcsolódásra, vagy szórakozásra vágyik, jöjjön és látogassa rendezvényeinket!

S.J.

Talajbiológiai Kongresszus

A Magyar Tudományos Akadémia, a Mikrobiológiai Társaság és az Erdészeti és Faipari Egyetem neves erdészprofeszorunk, Dr. Fehér Dániel emlékére 1980. augusztus 27-29-ig egyetemünkön rendezte meg a "Fehér Dániel" Nemzetközi Talajbiológiai Kongresszust. A kongresszuson a legnevesebb külföldi és hazai talajbiológusok számoltak be kutatásaik legujabb eredményeiről.

A kongresszus alkalmából egyetemünk könyvtára Fehér Dániel emlékkiállitást rendezett.

"Fahasználati Gépesitési" Szimpozium

1980. augusztus 27-30-ig egyetemünk rendezte a nemzetközi "Fahasználat Gépesitése" Szimpoziumot. A rendezvényen a hazai szakembereken kivül 12 ország neves fahasználatot, ill. gépesitést oktató professzorai vettek részt.

Kinevezések

A mezőgazdasági és élelmezésügyi miniszter 1980. julius 1.-évei Sitkei György szaktanácsadót, a müszaki tudományok doktorát a Faipari Géptan Tanszékre egyetemi tanárnak kinevezte.
A mezőgazdasági és élelmezésügyi miniszterhelyettes 1980. julius 1-évei Winkler András egy.adjunktust, a müszaki tudományok kandidátusát a Falemezgyártástani Tanszékre egyetemi docensnek kinevezte.

Elhunyt Sallay Ferenc

1980. julius 23-án, életének 77. évében elhunyt Sallay Ferenc elvtárs, a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság nyugdijas igazgatója, a "Szocialista Munkáért Érdemérem", a "Munka Érdemrend Arany" fokozatával kétszer kitüntetett, valamint több miniszteri és társadalmi elismerés tulajdonosa. Sallay elvtárs, aki az egyetemi tanácsnak hosszu éveken át volt tagja, munkássága során nagy lelkesedéssel és szeretettel vett részt hallgatóink gyakorlati oktatásának megszervezésében. A munkásmozgalom és az erdész társadalom forró szivü, igaz embert és elvtársat veszitett személyében. 1980. julius 28-án kisértük utolsó utjára a soproni "Szt.Mihály" temetőben.

Elhunyt Györe Károlyné

Életének 71. évében, 1980. julius 17-én elhunyt Györe Károlyné, egyetemünk nyugdijas portása. Szerény egyéniségét, jó munkáját, emberségét kegyelettel megőrizzük.

Doktoravatás

A tanévnyitó ünnepélyes egyetemi tanácsülésen a következők kapják meg doktori oklevelüket:

Erdőmérnöki kar: Németh András, Varga László, S.Nagy László, Zombor Ferenc, Láng Elemér, Göndöcs Imre, Hajdu István, Szabó Sándor, Kiss Miklós.
Kandidátusi oklevelük alapján: Király László, Mátyás Csaba

Faipari Mérnöki kar: Zoller Vilmos, Kiss János, Fábián Tibor, Molnár Ferenc, Pál István.
Kandidátusi oklevele alapján: Winkler András.

Soproni Egyetem

Az Erdészeti és Faipari Egyetem lapja
Felelős szerkesztő: Nagy János egyetemi adjunktus
Szerkesztők: Dr. Winkler András egyetemi docens
Borbély József egyetemi tanársegéd
Felelős kiadó: Dr. Kecskés Sándor az Erdészeti és Faipari Egyetem rektora
Szerkesztőség: 9400 Sopron, Bajcsy Zs.u.4., telefon: 11-100/231
Készült az EFE Jegyzetsokszorosító Részlegében 300 példányban
Vezető: Dr. Hiller István könyvtári főigazgató